

[Glistrup]

om han mener, at vi skal vente, indtil de langt tungere og vidererækkende problemer om aktionærbeskatningens ordning på længere sigt er blevet gennemtygget – altså vente så længe for at se, om vi skal have en godtgørelsesordning. Lad os få uddybet dette ord »nødvendig« fra ministermunden.

Aase Olesen (RV):

Til hr. Anders Poulsen vil jeg blot for historiens skyld gøre opmærksom på, at det her ikke har noget med majforliget at gøre, men derimod med det forlig, der blev indgået i december måned, eller rettere sagt med de love, der blev vedtaget i december måned 1979. Da ændrede vi jo ikke alene procenten på formueskatten, men øgede også den formueskattefri bundgrænse. Vi gjorde netop – hr. Anders Poulsen er blevet rettet for de 44 pct., det går jeg ud fra var en fortalelse – dengang i december 1979 udtrykkelig opmærksom på bl. a. i forbindelse med skærpselsen af selskabsskatten, hvor jeg selv var ordfører, at vi skulle have rørt ved aktiebeskatningsspørgsmålet i form af en lempelse, for ikke at hr. Hagen Hagensen skal være i tvivl om, hvad vej vi ønsker den ændret. Vi fik et løfte fra ministeren, og det er det, der skal arbejdes på nu.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Anders Poulsen var utilfreds med, at jeg ikke løfter sløret lidt mere omkring de overvejelser, vi for øjeblikket gør os omkring den fremtidige aktiebeskatning. Jeg beder hr. Anders Poulsen om at forstå, at der ikke er så forfærdelig meget at fortælle om for øjeblikket, fordi drøftelserne altså foregår nu. Hr. Anders Poulsen er selvfølgelig vidende om, at jeg også i offentligheden har lagt op til en debat om den såkaldte saldometode vurderet i forhold til den såkaldte norske model, i givet fald modificeret norsk model, hvor der har foregået en interessant drøftelse i offentligheden omkring dette spørgsmål. På baggrund af de synspunkter, der er kommet frem, foretages der altså for øjeblikket nogle vurderinger. Når vi har det tilstrækkelige materiale, vil forligspartierne også tage endelig stilling til, hvilken metode omkring den fremtidige aktiebeskatning vi skal vælge.

Men der ligger selvfølgelig heri en tilkendegivelse af, at det er nødvendigt at foretage

en lempelse, jeg vil også godt sige en væsentlig lempelse, af aktiebeskatningen. Jeg har ved mange forskellige lejligheder givet udtryk for, at jeg håber, at vi kan få gennemført en lovgivning på dette område, som kan blive et betydeligt incitament for investeringer i aktier og dermed i erhvervsvirksomhederne, og at jeg håber, vi kan finde frem til en ordning, der både er en administrativ forenkling og noget, som vil betyde et væsentligt lift eller interesse for at investere i aktier. Andet og mere kan der faktisk ikke siges om det for øjeblikket, men at målsætningen: en betydelig lempelse i aktiebeskatningen, er klar. Vi må så drøfte, hvilken metode vi skønner vil have den mest effektive virkning herpå. Ind i den sammenhæng går selvfølgelig også overvejelser omkring det såkaldte dobbeltbeskatningsproblem. Jeg kan heller ikke sige andet, end at det problem er vi selvfølgelig opmærksom på og vil overveje, hvad der er den mest hensigtsmæssige løsning på det. Vi erkender altså, at problemet eksisterer. Jeg vil gerne gentage endnu en gang, at det forhold, at man skulle vedtage dette fremsatte lovforslag isoleret, ikke i sig selv vil blokere for ændringer også i godtgørelsesordningen.

Hr. Glistrup sagde, at jeg havde brugt udtrykket en nødvendig sammenhæng. Jeg tror nok, jeg brugte – som hr. Hagen Hagensen også efter min opfattelse korrekt refererede – en logisk sammenhæng, og når jeg brugte dette, var det, fordi hr. Glistrup efterlyste konsekvens. Om det vil jeg kun sige, at jeg mener, at det var rigtigt, at man i sin tid kombinerede den godtgørelsesordning, som man indførte, med en udligningsskat. Men vi skattepolitikere – og nu siger jeg det generelt – taler jo ofte om forenklinger, vi taler jo ofte om, at vi godt vil have et mindre kompliceret system, et system, der ikke giver de administrative besværligheder. Jeg mener, at systemet med godtgørelse og udligningsskat er konsekvent, er logisk, men derfor kan det da godt være, at man ud fra nogle overordnede hensyn til de besværligheder, det giver virksomhederne og administrationen, alligevel skal nå frem til at sige, at den ordning vil vi ikke arbejde videre med. Jeg mener, at de erfaringer, vi har indhøstet i de år, der er forløbet, tilsiger, at vi prioriterer hensynet til forenklingen så højt, at vi tager konsekvensen og ophæver denne særlige ordning.